

DOBŘÉ ZPRÁVY

Časopis Výboru dobré vůle – Nadace Olgy Havlové | ročník XIV (2022) : č. 4 – prosinec

Závěť pomáhá

S PANÍ ALENOU HANKEOVOU
O CELOŽIVOTNÍM PŘÁTELSTVÍ
S JARMILOU DOLEŽALOVOU,
MIMOŘÁDNOU ŽENOU,
KTERÁ VE SVÉ POSLEDNÍ VŮLI
MYSLELA NA POTŘEBNÉ

KAŽDÝ DEN ALESPŮŇ JEDEN DOBRÝ SKUTEK

Každý den alespoň jeden dobrý skutek. Tak zní skautský příkaz. Mnozí z nás tak ovšem činí, aniž by skautský slib formálně složili – dennodenně totiž přemýšlíme nad tím, jak pomoci či udělat radost někomu dalšímu. Mnohdy může jít o činy zdánlivě nepatrné. Již sedmým rokem si navíc během Měsíce dobročinné závěti připomínáme, že dobré skutky lze konat nejenom za svého života, ale dokonce i po něm.

Téma závětí, tedy pořízení pro případ smrti, je však ve společnosti stále tabuizováno. V mnoha případech přitom umožňuje lidem uspořádat si na sklonku života veškeré své majetkové záležitosti a pomáhá předejít eventuálním sporům mezi dědici. Ve Vlastním životopisu Agatha Christie vzpomíná, že téma závětí bylo dříve v rodinách zcela běžné a každý její člen věděl, co bude dědit pro svých prarodičích či rodičích. Hovory na toto téma tehdy nebyly ničím výjimečným. Přinášelo to nejen jistotu do budoucnosti, ale zároveň to umožňovalo vyjádřit svůj vděk za to, že v závěti bylo pamatováno i na něj.

Naše nadace bohužel v mnoha případech nemůže vyjádřit svůj vděk dárcům, kteří v závěti zmínili naši nadaci – ve většině případů jsme je totiž neměli možnost poznat nebo nám ve své skromnosti nedali vědět, že závět' ve prospěch naší nadace pořídili. Proto přinášíme příběhy těchto dárců alespoň na stránky našeho časopisu a s velkou vděčností na ně vzpomínáme.

Přeji vám inspirativní čtení a krásné vánoční svátky naplněné dobrými skutky.

Monika Granja

ředitelka Výboru dobré vůle – Nadace Olgy Havlové

Posláním Výboru dobré vůle – Nadace Olgy Havlové je pomáhat lidem, kteří se pro svůj nepříznivý zdravotní a sociální stav těžko včleňují do společnosti a nemohou se bez pomoci druhých sami o sebe postarat. Svým působením se nadace snaží o rozvoj duchovních hodnot, vzdělání, ochranu lidských práv a všeobecně uznávaných humanitárních hodnot.

Hana Cindrová

Foto: archiv Aleny Hankeové

VZPOMÍNKA NA JARMILU DOLEŽALOVOU

S PANÍ ALENOU
HANKEOVOU O PŘÁTELSTVÍ
S MIMOŘÁDNOU ŽENOU,
KTERÁ VE SVÉ POSLEDNÍ VŮLI
MYSLELA NA POTŘEBNÉ

Před třemi lety získal Výbor dobré vůle zcela nečekaně činžovní dům v Žitné ulici. Ve své závěti jej nadaci odkázala paní Jarmila Doležalová (na fotografii vpravo). Abychom na paní Doležalovou zavzpomínali, sešli jsme se s její celoživotní přítelkyní, paní Alenou Hankeovou (na fotografii vlevo). Byla středa 2. listopadu, Dušičky. Snad to bylo datem v kalendáři, snad živým vyprávěním paní Hankeové, snad tím, že dobří přátelé bývají také nejlepšími vzájemnými svědky svých životů, ale po hodinovém rozhovoru jsem odcházela s pocitem, jako bych byla Jarmilu Doležalovou osobně znala, ačkoli pro mě do té doby byla jen jménem štedré dávkyně a rozesmátou dívčí tváří z několika černobílých poválečných fotografií.

Jarmila Doležalová se narodila v roce 1933. Kdy a jak jste se seznámily?

Jarmila k nám nastoupila do čtvrté třídy obecné školy na Náměstí Míru. Hned jsme se skamarádily, a to tak závažně, že jsme spolu na konci školního roku skládaly zkoušky na měšťanku a potom i na gymnázium. Jarmila byla rozhodnutá přihlásit se na gymnázium ve Vodičkově ulici a já jsem chtěla jít s ní. Tak začalo naše kamarádství, poněvadž každý den po osm let jsme se sešly v půl osmé na rohu Anglické a Londýnské a šly jsme společně do školy. Zpátky jsme pochopitelně chodily taky spolu a ty cesty nás natolik sblížily, že jak jsme mohly, stýkaly jsme se i mimo školu. Taková intenzivní komunikace mezi námi trvala až do maturity.

nadaná, všechno, co začala, perfektně dokončila. Dostávalo se jí všestranného vzdělání, hrála výborně na klavír, chodila do baletu. Narodila se do rodiny, která byla zabezpečená tak, že jí mohla dopřát jakoukoli činnost. Na druhou stranu byl její život nešťastný. Začalo to už tím, že její otec, důstojník československé armády, zemřel dva měsíce před Jarmiliným narozením. Maminka se potom s malou Jarmilou a její starší sestrou Věrou přestěhovala ke svému otci Václavu Koulovi právě do domu v Žitné ulici, který dnes vlastní Nadace Olgy Havlové. Pan Koula byl vdovec, paní Doležalová mu vedla domácnost a pomáhala s chodem rodinné firmy.

V Žitné ulici tedy prožila Jarmila Doležalová dětství?

Myslím, že šlo jen o krátké období. Pan Koula, kterému dům v Žitné ulici patřil, se brzy znovu oženil a jeho dcera s vnučkami se odstěhovaly do Balbínovy. Denně

jsem ale kolem toho domu chodily, někdy jsme tam i nesly třeba nějaký vzkaz, já jsem čekala venku a vůbec jsem nevěděla, komu ten dům patří. Bylo nám deset, o nějaké finanční postavení jsme se vůbec nezajímaly.

V dospělosti pak paní Doležalová ještě znovu v Žitné ulici žila?

Ne, nikdy. Protože přišel osmačtyřicátý rok a dům i celý majetek rodiny byl znárodněn.

Mluvila jste o celoživotní smůle paní Doležalové. Osmáctýřicátý rok byl tedy asi dalším z takových nešťastných momentů...

My jsme se o tom spolu v životě ne bavily. Jarmila na majetku nikdy nelpěla, nedbala o něj, byla velmi skromná. Když už z rodiny někdo kolem majetku něco řešil, byla to asi její sestra Věra, protože byla právnička. Jarmilu ale potkalo jiné neštěstí. Na vysoké škole dostala tuberkulózu. Musela přerušit studia, asi rok byla v sanatoriu. Tuberkulózu jí nakonec vyléčili, ale od té doby měla Jarmila podlomené zdraví a byla vždy, jak sama o sobě říkala, „skleníková“. Myslím, že i to mohl být důvod, proč nikdy nemluvila o tom, že by se chtěla vdát nebo mít děti. Celý život pak na sebe musela dávat velký pozor, dbát o sebe, tím spíš, že byla úplně sama, nebylo, kdo by se o ni postaral.

Po maturitě se vaše cesty rozešly?

Jarmila byla od mala velmi zvědavá, fascinovaly ji výdobytky vědy, zajímala se intenzivně např. o astronomii, a tak se přihlásila na mat-fyz, zatímco já jsem šla na kantořinu biologie a chemie. Jak už to bývá, dopadlo to tak, že já jsem v životě neučila a Jarmila se stala vysokoškolským učitelem.

Z jakého prostředí Jarmila Doležalová pocházela? Souvisel její zájem o vědu s rodinným zázemím?

Na jednu stranu k ní byl osud velmi přátelský, protože byla opravdu mimořádně

Přes velké zdravotní problémy se paní Doležalové podařilo úspěšně dostudovat?

Ano, později jsme si obě udělaly i doktorát. Nemoc ale Jarmilu odklonila od vědecké dráhy, na kterou se připravovala (už při studiu pracovala v laboratoři), po které toužila a o níž snila. S ohledem na své křehké zdraví po promoci přijala přeci jen klidnější místo asistenta na katedře fyziky Vysoké školy železniční. Po přestěhování školy do Žiliny pak Jarmila až do penze působila na Vysoké škole chemicko-technologické.

To už jsme se posunuly až do osmdesátých let. Jak jste prožívaly události konce roku 1989? A jak změnily paní Doležalové život následné restituce?

Samozřejmě jsme z pádu komunismu měly obrovskou radost. Ten majetek, který ale Jarmila tehdy získala zpátky, pro ni už představoval jen zátěž a starosti. Všechn svůj čas a energii věnovala správě a údržbě činžovního domu v Žitné, sama ale zůstala bydlet v garsonce v Krči. Nepořídila si ani auto, to jediné, co si dopřála, byl každoroční pobyt v Mariánských Lázních, kde to prospívalo jejímu zdraví.

Mluvila s vámi paní Doležalová o svém úmyslu odkázat dům Nadaci Olgy Havlové?

Ne, mluvily jsme spolu o všem možném kromě majetku. Samozřejmě občas si Jarmila postěžovala třeba, jaké má

CELOŽIVOTNÍ PŘÁTELSVÍ:
VLEVO ALENA HANKEOVÁ,
VPRAVO JARMILA
DOLEŽALOVÁ

trápení s řemeslníky, ale o závěti jsem nic nevěděla.

Máte přesto představu, proč si vybrala právě Nadaci Olgy Havlové?

Jarmila si velmi vážila Václava Havla a obdivovala i paní Olgu. Předpokládám, že to byl ten důvod.

Nevznikly v souvislosti s dědickým řízením nějaké problémy? Paní Doležalová neměla ani žádné vzdálenější příbuzné?

Ne, osudy rodiny Doležalových byly vlastně velmi smutné a to, co si tyto tři ženy prožily, by vydalo na román. Jarmilina maminka se sice po válce znovu vdala, ale vztah nevydržel. Manželství se rozpadlo i Věře, starší z jejich dcer, která tragicky zahynula jako

bezdětná v polovině osmdesátých let. Jarmila tu zůstala z rodiny sama, a tak ve své závěti myslela na dobročinnost a přátele, kteří jí v životě pomáhali. Byla velmi zodpovědná a pečlivá, závěť konzultovala s notářem, žádné problémy se tedy nevyskytly.

Je obdivuhodné, že vám přátelství vydrželo opravdu celý život...

Samozřejmě v některých obdobích nebylo tolik času, každá z nás byla nasměrovaná někam jinam, seznamovaly jsme se s novými lidmi. Ještě v době studií jsme potkaly partu dobrých přátel, se kterými jsme trávily nejen sportovní a společenské víkendy, ale také letní i zimní pobyty na chalupě v Jeseníkách. Několik z nich, už spíš jen pro mě, zůstalo kamarády doživotními. Taky Jarmila našla pár spolehlivých dlouhodobých partáků. Já se vdala a měla jsem děti, ale celý život jsme o sobě věděly a byly jsme si vzájemně oporou.

Měly jste s paní Doležalovou nějaký společný zážitek nebo období, na které obzvláště ráda vzpomínáte?

Obě dvě jsme vždy rády vzpomínaly na dobu po válce. Tehdy se Jarmilina maminka znovu vdala a její manžel vlastnil maličký domek na Berounce, kde nikdo nebydlel. Začaly jsme tam s Jarmilou jezdit, když nám bylo asi třináct. Samy holky, nejdřív na soboty a neděle, později i na část prázdnin. Domeček stál přímo u silnice, po které ale v té době projela jedna motorka za den, a hned pod silnicí tekla řeka. Chodily jsme se koupat na jez, vyrážely jsme po řece na pramičce nebo kajaku, večery jsme se trávily na hřišti místní sokolovny, volejbal, kytara, zpívání, veselo... Ještě když jsem s Jarmilou mluvila v nemocnici naposledy, vzpomínaly jsme na ta tichá mlžná rána na Berounce, kterými už probleskovalo slunce, a na večery, kdy se v chalupách na protější stráni rozsvěcela okýnka, řeka byla černá, odrážel se v ní měsíc a my jsme plánovaly, jak si tam postavíme chatu nebo srub. ❤️

POSLEDNÍ VŮLE JE PŘÍLEŽITOST DÁT NAJEVO, NA ČEM MI ZÁLEŽELO ZA ŽIVOTA

Hana Cindrová, Foto: Petr Novák

13. září si každoročně připomínáme Mezinárodní den závětí. Tímto datem startuje také Měsíc dobročinné závěti, v rámci něhož si dárci mohou nechat proplatit notářský poplatek za sepsání závěti. Za finančního přispění Nadace Via jej vyhláshuje Koalice Za snadné dárcovství. O tématu poslední vůle (nejen té dobročinné) jsme hovořili s jejím ředitelem a vedoucím komunikační kampaně Závěť pomáhá Janem Gregorem.

Historie Koalice Za snadné dárcovství se začala psát před 18 lety. Svůj cíl si koalice vetkla do názvu a vzhledem k tomu, že je stále aktivní a má dnes téměř čtyři desítky členů, předpokládám, že jej dosud nebylo plně dosaženo, tj. že dárcovství u nás ještě stále úplně snadné není. Proč? Jaké překážky stojí v ČR snadnému dárcovství v cestě?

Tak černě bych to neviděl. Od roku

2004, kdy koalice vznikla, udělala česká filantropická společnost úctyhodný posun. Musím říct, a věřím, že nebude promlouvat pouze můj optimismus, že překážek je pomálu nebo nejsou kritického rázu a žijeme ve zdravé, filantropické zemi, kde se už po více než třech dekadách po revoluci konečně daří všem formám individuálního dárcovství – od drobného jednorázového i pravidelného, přes velké mecenáše až po specifické oblasti, jako je darování ze závěti. To přibližně od roku 2014 zažívá vytrvalý růst!

Jednou z aktivit koalice je projekt Závěť pomáhá, který byl představen v roce 2014. O co v projektu jde?

Je to vlastně prosté. V roce 2014 vstoupil v platnost nový občanský zákoník a v otázkách dědění změnil pár věcí. Byla to nejlepší příležitost pro přirozenou komunikaci tématu. Už léta jsme věděli, že v zahraničí darování ze závětí funguje, ale u nás tuhle „rukavici“ ještě nikdo komunikačně nezvedl. Začali jsme dotazníkovým šetřením akceptace tématu a z toho

Paní Milena Lhotáková celý svůj život pracovala jako profesorka a zástupkyně ředitele na pražském gymnáziu Na Zatlance. Paní Lhotáková neměla děti a významnou část svého života věnovala péči o své rodiče. Jejím velkým koníčkem byla historie a cestování. Přestože se narodila a žila celý svůj život v Praze, volný čas ráda trávila v Pošumaví, kde je také pochována.

Milena Lhotáková sepsala závěť, v níž svůj majetek odkázala příbuzným a přátelům. Nezapomněla ale také na ty, kteří jsou nějakým způsobem znevýhodnění a potřebují pomoc. Vážila si práce a osobnosti Olgy Havlové, proto se rozhodla část svého jmění odkázat Výboru dobré vůle – Nadaci Olgy Havlové. Díky velkorysosti paní Lhotákové bude moci nadace pomoci seniorům částkou přesahující milion korun. Filantropie je v rodině paní Lhotákové velmi důležitou hodnotou. Její prasynovec, pan Petr Baláž, založil s přáteli nadační fond. Ten pomáhá dětským domovům po celé České republice (www.elihonadacnifond.cz).

Barbora Sehnalová

nám vyšlo, že lidé by komunikaci kolem závětí naopak významně uvítali. Chyběly informace a nebylo snadné je najít. Proto jsme zvolili strategii, kterou ostatně máme dodnes: V první řadě informujeme, že je dobré sepsat závěť (z jednoho z dalších průzkumů například vyšlo, že závěť je efektivní prevencí před rozepřemi mezi pozůstalými). V druhé řadě dáváme informace, jak ji sepsat (notář je samozřejmě nejjistější – jak potvrdil i Nejvyšší soud minulý rok), a ve třetí řadě informujeme, že poté, co člověk pamatuje na nejbližší, může pamatovat na svou oblíbenou dobročinnou organizaci, kterou třeba podporoval už za života.

Jaká je situace v ČR, co se týče závětí? Kolik lidí ji před smrtí sepiše a jak jsme na tom ve srovnání s jinými zeměmi? Jaké procento závětí můžeme označit za dobročinné?

V České republice bohužel chybějí přesnější údaje. Můžeme sledovat nepřímá data, jako je např. počet sepsaných závětí celkem u notářů. Notářská komora České republiky je zveřejňuje právě od roku 2014. Z nich vyplývá, že počet sepsaných závětí celkem rychle roste (a covid tento trend ještě zvýraznil), v roce 2021 už šlo o 26 tisíc, letos očekáváme, že to bude ještě více. Kolik z nich je těch dobročinných, nikdo neví. Můžeme se ale podívat do Velké Británie, kde je závěť veřejným dokumentem a údajů mají opravdu hodně. Z jejich dat vyplývá, že 42 % úmrtí je se závětí (v ČR odhadujeme něco přes 10 %), přičemž 6 % lidí pamatuje na dobročinnost. U nás odhadujeme, že to bude hluboce pod 1 %.

Co může být předmětem dobročinné závěti a co jím bývá nejčastěji?

Když se řekne odkaz ze závěti, tak si lidé často představí velké finanční obnosy nebo třeba nemotivost. Vedle těchto velkých dárců nebo mecenášů ale pamatuje na dobročinnost ve své závěti i mnoho těch drobných, kteří darují třeba jen symbolickou částku nebo nějaký konkrétní

předmět. Někteří se také rozhodnou darovat určitou část svého majetku. Krásným příkladem může být Šárka Fabiánová, která je skautka a právě Junáku daruje čtvrtinu svého majetku, protože má tři děti a Junák bere jako své čtvrté dítě, jako součást své rodiny.

V tomto případě jde o vyjádření nějakého silného osobního vztahu. Předpokládám, že skutečná rodina paní Fabiánové o jejím rozhodnutí ví...

Ano, první místo, kde by se téma závěti mělo otvírat, je rozhodně v rodině. Ti nejbližší by měli být o našem rozhodnutí informováni – ovšem to jsou velice citlivé rozhovory. O to jsou důležitější a každá rodina, ve které se takový rozhovor podaří vést, má můj obdiv. Pro dobročinnou závěť se ale často rozhodují také lidé, kteří žádné příbuzné, žádné zákonné dědice nemají.

Majetek lidí, kteří zemřou bez jakýchkoliv dědiců a bez závěti či dědické smlouvy, propadne státu. Máte představu, o jaký objem majetku ročně jde a jak s ním stát nakládá?

Pokud nemáte dědice ze zákona a nemáte sepsanou závěť, vaše aktiva propadají státu jako tzv. odumrtí. Ročně tak stát (resp. Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových) získává něco přes 200 milionů korun. Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových s aktivity nepracuje úplně špatně. Pokud jde například o umělecká díla, tak je nabízí muzeím apod.

Přesto byste sepsání poslední vůle doporučil?

Sousloví „poslední vůle“ je, myslím, velmi vypovídající. Ona to totiž opravdu je vaše poslední vůle. Závěti máte možnost, aby byla opravdu vaše vlastní, svobodná. Aby obsahovala nejen majetkoprávní nezbytnosti, ale kupříkladu i zmínku, co pro vás za života bylo důležité. Pokud je pro vás důležité pomáhat druhým, může být třeba i drobné pamatování na Vaši oblíbenou neziskovku krásnou symbolikou. ❤️

Ing. Helena Kryštůfková

původně pracovala ve zdravotnickém zařízení a podílela se na výzkumu v oboru dietologie, svou kvalifikaci ze střední školy ale uplatnila i v dalších příbuzných oborech. Kvůli perzekuci rodiny komunistickým režimem jí nebylo umožněno hned po maturitě nastoupit na vysokou školu, akademický titul tak paní Ing. Kryštůfková získala až ve svých 46 letech. S manželem měli řadu společných kulturních zájmů, rádi také cestovali po Česku i v zahraničí. Přátelé na ní oceňovali optimismus, schopnost empatie a s ní spojenou obětavost, skromnost pro sebe samu a štedrost ve vztahu k jiným.

Paní Ing. Helena Kryštůfková léta pomáhala druhým prostřednictvím mnoha neziskových organizací. Do kanceláře Výboru dobré vůle osobně nosila, zpravidla začátkem nového roku, finanční dar, jehož konkrétní využití nechávala na rozhodnutí nadace. Za několik let tak věnovala na pomoc druhým téměř sto tisíc korun. Každoročně se také účastnila slavnostního udílení Ceny Olgy Havlové. Dobré skutky paní Ing. Kryštůfková konala nejenom za svého života. Výboru dobré vůle v závěti odkázala část svého jmění, která bude rozdělena mezi organizace zajišťující seniorům aktivní způsob života a důstojné prožívání stáří.

Barbora Sehnalová

KAVÁRNA S PŘESAHEM PRO DĚTI I DOSPĚLÉ

Z programu Active Citizens Fund, který společně spravuje Výbor dobré vůle – Nadace Olgy Havlové, Nadace OSF a Skautský institut, byla finančně podpořena organizace Borůvka Praha, jejímž posláním je pomáhat znevýhodněným lidem. Prvním projektem, kterým v roce 1998 zahájila organizace svou činnost, bylo zajištění dopravy dětí s handicapem do škol. Postupem času začala Borůvka Praha nabízet rehabilitace nebo aktivity v komunitním centru. „Nyní je naším primárním cílem zaměstnávání lidí se znevýhodněním. Máme tréninkový program, který je v kavárně nebo v obchodě Borůvka, zaměstnáváme také v dílně švadlen, ve dvou secondhandech Koloběh a v kancelářích organizace,“ doplnila Veronika Moudrá, vedoucí projektů, PR a fundraisingu.

V rámci své činnosti provozuje organizace Borůvka Praha sociální podnik TA KAVÁRNA, kde nabízí lidem

s handicapem tréninková pracovní místa. „Cílem kavárny je naučit lidi pracovat, tedy ráno vstát, přijít do správné kavárny, umět spolupracovat v týmu, umět pracovat s lidmi, nabrat svoje pracovní i osobní sebevědomí a s tím se dobře rozhodnout, kam jít dále,“ popsala Andrea Šváchová, vedoucí kavárny a tréninkového programu. Znevýhodněným lidem nabízí TA KAVÁRNA tréninkové zaměstnání, ve kterém si po dobu jednoho roku vyzkouší několik pozic. Jedná se o práci za pokladnou, vaření kávy a mytí nádobí. Při všech směnách pracují lidé v závěru společně s trenérem. Ten je činnostmi provází a se vším jim pomáhá. Kromě zaměstnanců v tréninkovém programu pracují v kavárně lidé s handicapem, kteří již prošli výcvikem a jsou zcela samostatní.

„Je to místo setkávání lidí různých možností, různého nastavení, a vzniká tak přirozený prostor, kde si lidé začnou vycházet vstříct, protože spolu v kavárně chtějí fungovat,“ uvedla Andrea Šváchová. „Nejsilnější klientelou jsou studenti, zaměstnanci a různí přátelé Jedličkova ústavu. Pak máme silnou komunitu maminek s dětmi, které bydlí kolem Vyšehradu. Paradoxně, když si o nás něco řeknou, tak přijedou maminky i z Černého Mostu. Máme velký

dětský koutek a to hezkým způsobem funguje“ dodala vedoucí kavárny s tím, že pro skupinu maminek je obohacující, když jejich děti naprosto bezprostředně přijdou do kontaktu s lidmi s handicapem.

V září TA KAVÁRNA oslavila 15. narozeniny. Nechyběl program pro děti i dospělé, speciální borůvkové občerstvení a setkání s těmi, kterým kavárna změnila život. „Na oslavu přišlo skoro 50 bývalých kavárníků a kavárnic, kteří prošli tréninkem a přišli se podívat, což bylo dost dojemné. Tím se upevňuje fakt, že to pro ty lidi má smysl. Začali vyprávět, kde všude pracují, jak se jim daří, a to je vždycky fajn,“ zavzpomínala na zářijové setkání Andrea Šváchová.

Není výjimkou, že se v kavárně konají narozeninové oslavy, přednášky nebo akce s dobročinným přesahem. S blížícími se vánočními svátky si hosté, ať už z řad organizací, firem nebo skupin přátel, pravidelně rezervují část kavárny na vánoční setkání nebo rukodělné workshopy. „V kavárně míváme večerní koncerty, výstavy nebo charitativní bazárky. Na příští rok navíc chystáme mnoho akcí k 25. výročí založení organizace Borůvka Praha,“ prozradila na závěr plány na příští rok Veronika Moudrá. ❤️

Měníme společnost.
S odvahou.

Iceland
Liechtenstein
Norway

Active
citizens fund

| Nadace OSF

VDV
VÝBOR DOBRÉ VŮLE
Dobře Olgy Havlové

SKAUTSKÝ
INSTITUT

TA KAVÁRNA

Bezbariérová tréninková
kavárna v areálu
Jedličkova ústavu.
Nachází se na adrese
Na Topolce 1b, Praha 4.
www.takavarna.cz

JAK STŘEDOŠKOLÁCI SPOLEČNĚ S NADACÍ OLGY HAVLOVÉ POMÁHAJÍ

Výbor dobré vůle – Nadace Olgy Havlové vyhlásil i letos středoškolskou výzvu Daruj srdce, jejímž cílem je přiblížit mladým lidem činnost neziskového sektoru, nabídnout vhled do fungování organizací a představit možnosti, jak pomáhat druhým. Do třetího ročníku výzvy se přihlásilo přes 150 studentů s 36 projekty z celé České republiky. Mladí lidé si podle svých preferencí zvolili organizaci ze svého okolí, společně se zástupci organizace zjistili, jak by mohli pomoci, a přihlásili svůj projekt do nadační výzvy. Výbor dobré vůle následně vybral deset z nich, jejichž realizaci finančně podpořil částkou 20 000 korun.

Studenti svým projektem mohli podpořit kohokoliv, seniory, děti se zdravotním znevýhodněním nebo lidi na ulici. „Jedním z hlavních důvodů, proč jsme si vybrali právě tuto organizaci, byl ten, že organizace pomáhá lidem naší věkové kategorie,“ uvedli studenti Gymnázia Karviná, kteří se rozhodli vybavit hernu v nízkoprahovém klubu pro dospívající mládež. Několik projektů se zaměřilo na podporu organizací věnujících se péči o nevládně a dlouhodobě nemocné.

„Jejich práce nám dává naději, že i v tomto uspěchaném světě existují lidé, kteří nás jsou ochotni doprovázet na posledních cestách našich blízkých či nás samotných,“ popsaly studentky Gymnázia Písek, proč se rozhodly pomáhat s vybavením terapeutické místnosti v domácím hospici.

Dalším krokem, před tím, než studenti připravili projekt a odeslali přihlášku, bylo setkání se zástupci organizace. Někteří k seznámení využili online rozhovory, jiní zvolili osobní návštěvu přímo v neziskové organizaci. Druhou možnost si vybraly studentky z Pardubic, jejichž projekt byl zaměřen na pořízení speciálního vybavení do školy pro znevýhodněné děti. „Pro tuto organizaci jsme se rozhodly na základě návštěvy školy. Velice nás zaujal individuální přístup k dětem a rozmanitost výukových programů. Oslovilo nás zapálení učitelů pro nalezení schopností, ve kterých děti vynikají.“

Mezi projekty, které Nadace Olgy Havlové finančně podpořila, bylo například pořízení skleníku v Centru duševního zdraví v Trutnově. „Klienti by ve skleníku v rámci služeb sociální rehabilitace mohli

upevňovat pracovní návyky, měli možnost případného odreagování i prostor pro seberealizaci. Vypěstovaná zelenina by poté byla využita v rámci nácviku vedení domácnosti, kdy klienti s podporou pracovníků mimo jiné také vaří,“ vysvětlily studentky ze střední školy v Jánských Lázních. K finanční podpoře vybrala nadace také projekt, jehož cílem bylo částečné vybavení speciálního pokoje využívaného pro multi-smyslovou stimulaci dětí a dospělých s handicapem v Centru služeb Slunce všem. Studentky z Prahy, které projekt s tímto záměrem do výzvy přihlásily, popsaly, jak taková místnost vypadá. „Pobyt v ní napomáhá jak k uvolnění a relaxaci, tak k podněcování většiny smyslů. Je vybavena různými speciálními pomůckami – světly, optickými vlákny, promítačkou, lávovými lampami, vodní postelí a reproduktory. Tyto pomůcky jsou nákladné na pořízení a organizace je postupně nakupuje.“

Proč se mladí lidé do výzvy rozhodli zapojit, uvádí studenti gymnázia z Českých Budějovic. „Pomoc lidem v nouzi dá dobrý pocit každému, kdo má srdce na pravém místě. Potřebnou finanční podporu si zatím jako studenti nemůžeme příliš dovolit, proto naši pozornost upoutal projekt Daruj srdce. Láká nás nejen samotná pomoc, ale i získání nových zkušeností a poznání lidí v neziskové organizaci.“

Studenti z 3. ročníku výzvy se setkali v Knihovně Václava Havla v Praze na besedě, kde měli možnost se navzájem inspirovat a popovídat si se zajímavými osobnostmi, kterým pomáhání druhým není cizí. Součástí setkání bylo i vyhlášení a představení podpořených projektů. ❤️

Dvoustránku připravila
Barbora Sehnalová

Foto z archivu organizace Borůvka
Praha a Zdeněk Chrapek

ZE ŽIVOTA VDV

připravila Barbora Sehnalová

Foto: Jiří Vinš, Ondřej Němec a Zdeněk Chrapek

Běh dobré vůle Nadace Olgy Havlové vynesl více než 300 tisíc korun

Čtvrtého ročníku tradiční sportovní akce, která se konala v polovině září, se zúčastnilo téměř 500 běžců a běžkyň. Díky nim se podařilo na pomoc rodinám v tísní vybrat krásných 315 000 korun. Účastníci akce se mohli občerstvit u mnoha stánků neziskových organizací, vyzkoušet si atletickou přípravku od USK Praha nebo hod oštěpem s olympioničkou Irenou Gillarovou. Sportovní odpoledne obohatilo Divadlo Spejbla a Hurvínka a výstava „Cit' hlavou a myslí srdcem“ z Charity Lovosice.

Kromě hlavního závodu byly připraveny i dětské tratě pro nejmenší závodníky. Poděkování náleží partnerům, dobrovolníkům, patronům a všem podporovatelům, bez jejichž zapojení by se Běh dobré vůle Nadace Olgy Havlové nemohl uskutečnit.

Fond vzdělání pomáhá 85 znevýhodněným studentům

Již 27 let VDV společně s ČSOB finančně podporuje znevýhodněné studenty v rámci Fondu vzdělání. Do stipendijního programu jsou středoškoláci i vysokoškoláci vybíráni dvakrát ročně, a to na jaře a na podzim. Od září nově nadace pomáhá 13 znevýhodněným studentům, celkem tak v tomto školním roce stipendium pobírá 85 mladých lidí. Jednou ročně mají stipendisté možnost zúčastnit se zajímavé exkurze, kde se mimo jiné navzájem seznámí. Letos studenti

navštívili Poslaneckou sněmovnu Parlamentu České republiky, absolvovali prohlídku s poutavým výkladem a měli možnost se krátce pozdravit s Markétou Adamovou Pekarovou, předsedkyní Poslanecké sněmovny.

Křest nadačního kalendáře na rok 2023

U příležitosti 90. výročí narození zakladatelky nadace vydal VDV nástěnný kalendář na rok 2023. Autorem fotografií, na nichž je zachycena Olga Havlová při nevšedních momentech každodenního života, je fotograf Bohdan Holomíček. Charitativní kalendář byl slavnostně pokřtěn za přítomnosti vzácných hostů v Knihovně Václava Havla. Bohdan Holomíček v rámci akce promítnul své sbírky fotografií a všem zájemcům ochotně na památku toho výjimečného večera s osobním věnováním podepsal kalendář na příští rok.

DĚKUJEME NAŠIM DÁRCŮM ZA PŘÍZEŇ A PODPORU

Uvedení dárci přispěli v období od 6. srpna do 15. listopadu 2022 částkou 10 000 korun nebo vyšší.

Zpracovala
Kateřina Ptáčková

Rucorva Trust (Ženeva, Švýcarsko)	620 775
Nadace ČEZ	530 000
Hana Hovorka	472 050
Line Art Group a.s.	250 000
SALZBURG STIFTUNG DER AMERICAN AUSTRIAN FOUNDATION.	123 815
ČSOB Private Banking.	118 539
QUINTA-ANALYTICA s.r.o.	108 450
Josef Mech (SportObchod.cz s.r.o).	100 000
Výnos sbírky Jizerská padesátka (SKI KLUB).	80 000
PROZNAK Praha, s. r. o.	40 000
ČSOB	40 000
P3 Logistic Parks s.r.o.	21 650
Aleš Krebs	20 000
Agentura ProVás	20 000
Jakub Shrbený.	20 000
Grinity s.r.o.	20 000
Rozběháme Česko, z.ú.	14 105
Doubleshot s.r.o.	12 000
JUDr. Tomáš Novosad	12 000
Martin Churavý	12 000
Clare Sheils.	12 000

ASSOCIATION EUROPEENNE DES LOTERIES ET TOTOS D'ETAT.	11 925
Betontransport s.r.o. Hylšerová	10 000
David Novák	10 000
Uni Roll Czech s.r.o.	10 000
Věra Kičmerová	10 000
Petr Karas.	10 000
Blanka Seidlová	10 000
Vladimír Blažek	10 000
Ladislava Šebánková	10 000
Ing. Martin Vojta.	10 000
Lucie Regnerová.	10 000

Za podporu činnosti nadace děkujeme také dárcům, kteří přispěli významným darem nefinančního charakteru:

- ♥ Volvo Car Czech Republic s.r.o., Auto Průhonice a.s.
- ♥ ČSOB
- ♥ Tomáš Novotný (ACILUZO, s.r.o.)
- ♥ Newton media, a.s.
- ♥ COPY GENERAL s.r.o.

Pomoc pro více než 130 rodin, aby nepřišly o bydlení

Letos nadace díky podpoře Magistrátu hl. m. Prahy opět pomáhala rodinám s nezletilými dětmi, rodičům samoživitelům, osamělým seniorům nebo osobám se zdravotním či duševním znevýhodněním překonat akutní krizi spojenou s rizikem ztráty bydlení. Lidem z nízkopříjmových domácností, které ohrožuje každá nečekaná událost, jako ztráta zaměstnání, nemoc nebo odchod partnera, finanční příspěvek zajistil pomoc s úhradou kaucí, záloh za služby či dluhů na nájemném. Projekt Fond podpory bydlení VDV realizoval od dubna 2020 a za tu dobu podpořil 137 domácností částkou 2,7 milionu korun.

Oslavy 17. listopadu v Praze

V předvečer Dne boje za svobodu a demokracii se v Knihovně Václava Havla konala beseda Salon demokracie se slovenskou prezidentkou Zuzanou Čaputovou. Pozvánku obdržela, stejně jako další zástupci neziskových organizací, také ředitelka Výboru dobré vůle Monika Granja, která předala paní prezidentce nadační kalendář s fotografiemi Olgy Havlové. Oslavy 17. listopadu na Václavském náměstí a Národní třídě v Praze vyvrcholily Koncertem pro budoucnost, jehož součástí byla tradičně Nadace Olgy Havlové. I za nepříznivého počasí se v nadačním stánku zastavovali účastníci akce, aby si popovídali o činnosti VDV, případně přispěli na dobrou věc.

Adventní koncert dobré vůle pomůže lidem se sociálním či zdravotním znevýhodněním

Po sedmadvacáté zorganizovala advokátní kancelář Kocián Šolc Balašítk benefitní koncert, jehož výtěžek věnovala Výboru dobré vůle – Nadaci

Olgy Havlové. Koncert klasické hudby se konal v kostele sv. Šimona a Judy v Praze druhou adventní neděli, proto nechyběly skladby spojené s blížícími se vánočními svátky. Během večera vystoupili členové Pražských symfoniků, Brixioho akademický soubor a houslista Roman Patočka. Výtěžek z koncertu bude letos věnován na podporu sociálních služeb pro seniory a nevyléčitelně nemocné, na pomoc znevýhodněným studentům a lidem, kteří přišli o střechu nad hlavou.

DĚKUJEME DÁRCŮM, KTEŘÍ PŘISPĚLI NA VYBRANÉ PROJEKTY U PŘÍLEŽITOSTI KONÁNÍ ADVENTNÍHO KONCERTU DOBRÉ VŮLE 4. PROSINCE 2022 V KOSTELE SV. ŠIMONA A JUDY POŘÁDANÉHO ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘÍ KOCIÁN ŠOLC BALAŠTÍK:

Českomoravská komoditní burza Kladno
ČSAD Praha holding a.s.
ČSOB
Merger Vision s.r.o.

Advokátní kancelář
Cilínková & spol. s r.o.
Balašítk Jiří
Bělovská Jarmila
Bodlákovi Jitka a Petr
CIMEX INVEST s.r.o.
ČECHOVÁ &
PARTNERS s.r.o.
Černohouz Jan
Dejl Pavel
Dědič Jan
Dubecká Dagmar

EKOBUS a.s.
EQUITA Consulting s.r.o.
Felgrová Radka
Felix a spol. advokátní
kancelář, s.r.o.
Gletová Irena
Gronwaldtová
Wagnerová Petra
Hergottová Ludmila
Horník Jiří
Hüblerová Jana
INVESTIČNÍ KLUB, a.s.

Išovi Lenka a Jiří
Jacková Dana
Jirsovi Romana a Zdeněk
Karlíková Kateřina
Kasík Petr
Klanduchovi Lenka
a Stanislav
Korběl Václav
Krejčí Martin
Kürtösiová Milada
Lasák Jan
Lesy Čekanová
Mach Ota
Mališová Lenka
Mirovská Petra
Navrátilovi Helena
a Vlastislav

Němcová Marcela
Novotný Radek
Pihera Vlastimil
PKM Audit & Tax s.r.o.
PLASTIKA a.s.
Porod Jakub
Portis s.r.o.
Realfina a.s.
REMOV, spol. s r.o.
RESPECT, a.s.
Rovenský Václav
Růžička Richard
Sequens Tomáš
Sobolová Sylvie
Soukupová Věra
Stoklasová Miroslava
Svoboda Zdeněk

Šídlo Stanislav
Šmuclerová Jarmila
Šolc Martin
Špaček Ladislav
Tomašuk Drahomír
Tůma Zdeněk
Tutterová Jitka
Tvrdá Lenka
Valentová Irena
Vančovi Eva a Paulo
Vaněčková Zuzana
Vápenka Čertovy
schody a.s.
Vebeba Lubor
Vilímková Marcela
Vrána Luděk
Vymětal Tomáš

P. F. 2023

**Dobré zprávy: Časopis
Výboru dobré vůle –
Nadace Olgy Havlové**

Vychází 8. prosince 2022.
Redakční rada: Hana Cindrová (šéfredaktorka),
Monika Granja, Barbora Sehnalová
Jazykové korektury: Hana Cindrová
a Barbora Sehnalová
Foto na obálce z archivu Aleny Hankeové
Vydal: Výbor dobré vůle – Nadace Olgy Havlové,
Senovážné nám. 2, 111 21 Praha 1, vdv@vdv.cz,
www.vdv.cz.
Časopis je určen pro dárce a partnery
Výboru dobré vůle – Nadace Olgy Havlové.
Časopis je neprodejný.
ISSN 2336-596X

VDV
VÝBOR DOBRÉ VŮLE
Nadace Olgy Havlové

12

POZNAMENEJTE SI DO DIÁŘE

připravila Barbora Sehnalová

do 31. prosince lze podávat žádosti do průběžné výzvy akčních grantů v zaměření zmocnění znevýhodněných skupin v rámci programu *Active Citizens Fund*

27. ledna zapálíme svíčku u hrobu Olgy Havlové na Vinohradském hřbitově

30. ledna se v Městské knihovně v Praze uskuteční přednáška s Katarínou Vlčkovou a Ivanou Plechatou na téma pražská usedlost Cibulka – budoucí Středisko dětské paliativní péče s lůžkovým hospicem

do 31. ledna se lze přihlásit na lékařské semináře v Salzburku

1. února je uzávěrka pro přijímání žádostí do grantového programu *Fond pomoci dětem s dětskou mozkovou obrnou*

od 1. února je možné zasílat nominace na Cenu Olgy Havlové 2023

do 25. února mohou studenti podávat žádosti do stipendijního programu *Fond vzdělání*

28. února je uzávěrka pro přijímání žádostí do grantových programů *Senior* a *Paliativní péče*

14. března pořádají Výbor dobré vůle a organizace SILOU HLASU benefiční koncert u příležitosti nedožitých 90. narozenin Olgy Havlové

do 25. března se mohou vysokoškolští studenti přihlásit do programu *Stipendia Nikoly Tesly*

do 31. března je možné podávat žádosti do grantového programu *Obyčejný život*

Podrobnosti ke všem akcím získáte na www.vdv.cz
a také na www.activecitizensfund.cz.

KALENDÁRIUM

DOBRÉ ZPRÁVY 4/2022